

ABSTRAKT

Cílem diplomové práce s názvem *Edukace dětí s mentálním postižením ve světle současných vzdělávacích trendů* je analyzovat průběh inkluzivního vzdělávání žáka s lehkým mentálním postižením na počátku povinné školní docházky, posoudit vliv vnějších faktorů na úspěšnost společného vzdělávání a sestavit konkrétní doporučení pro další inkluzivní praxi ve škole, kde výzkum probíhal.

V úvodních kapitolách jsou uvedena teoretická východiska zabývající se edukací žáků s mentálním postižením. Jsou zde definovány pojmy mentální postižení a mentální retardace, uvedena charakteristika žáků s tímto postižením, možnosti jejich edukace a legislativní dokumenty vztahující se ke vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Kapitoly se zabývají inkluzivním vzděláváním, které je hlavním současným trendem v edukaci, je vymezen pojem inkluzivní vzdělávání, jeho podmínky, výhody a možné problémy s ním spojené a popsány faktory tento typ vzdělávání ovlivňující. Jsou zde uvedeny didaktické principy, metody i rady pro vzdělávání žáků s mentálním postižením. Na tyto kapitoly navazuje další, která je zaměřena na samotný výzkum a je v ní zpracována případová studie. Pro vypracování diplomové práce bylo použito, kromě analýzy odborné literatury, kvalitativní výzkumné šetření zpracované na základě přímého pozorování, rozhovorů, dotazníků a analýzy pedagogické dokumentace.

Výzkumné šetření prokázalo, že nejvýznamnějším vnějším faktorem ovlivňujícím společné vzdělávání žáka s mentálním postižením je osobnost pedagoga a jeho schopnosti, velký význam má i kvalitní asistent pedagoga. Pedagogové inkluzivnímu vzdělávání žáků s mentálním postižením nejsou nakloněni, připouštějí pouze společné vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením.

Klíčová slova: mentální postižení, edukace, inkluzivní vzdělávání